Το καζάνι της εκπαίδευσης συνεχίζει να βράζει

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ – Αριστερή Ριζοσπαστική Κίνηση στη Νέα Ιωνία

Πέρασαν πάνω από δύο μήνες από τη μέρα που τα σχολεία όλων των βαθμίδων άνοιξαν για μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Τα προβλήματα, γνωστά εδώ και χρόνια, χτύπησαν κόκκινο.

Κτήρια ετοιμόρροπα, μαθήματα σε κοντέινερς, ελλείψεις σε βιβλία, τα τμήματα πολυπληθή να συνεχίζουν να συγχωνεύονται, τα κενά να είναι και πάλι αρκετές χιλιάδες και οι προσλήψεις αναπληρωτών να γίνονται με το σταγονόμετρο και, σαν το φεγγάρι, σε πολλές φάσεις. Οι κοινωνικές επιστήμες και τα εικαστικά να βρίσκονται σε μόνιμο εξοστρακισμό από το λύκειο.

Δύο χρόνια εγκλεισμού και πανδημίας με την καρικατούρα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης να αφήνει ανεξίτηλα τα σημάδια της στο γνωστικό επίπεδο και το συναισθηματικό κόσμο των μαθητών χωρίς καμία μέριμνα από το υπουργείο παιδείας για την κάλυψη των κενών και την αντίστοιχη μείωση της ύλης.

Η λυσσαλέα προσπάθεια της κυβέρνησης και της υπουργού παιδείας, να προσφύγει στα δικαστήρια και να βγάλει εσπευσμένα παράνομη την απεργία- αποχή από την αξιολόγηση, καταλύοντας τα στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα προσπαθώντας να τρομοκρατήσει την εκπαιδευτική κοινότητα, για να προχωρήσει η διαδικασία της αξιολόγησης, απέτυχε παταγωδώς. Οι εκπαιδευτικοί απάντησαν με μαζικότατη απεργία αποχή από τη διαδικασία της αξιολόγησης με αποτέλεσμα το υπουργείο να καταφύγει στη λύση της δικαστικής καταστολής. Μόνο ως ήττα μπορεί να χαρακτηρισθεί αυτή η εξέλιξη που παρόμοια της έχουμε να δούμε από την εποχή του αλήστου μνήμης Κοντογιαννόπουλου.

Και τώρα βρισκόμαστε ήδη στην «επόμενη μέρα».

Παρόλο το χτύπημα του αγώνα των εκπαιδευτικών «από τα μέσα», τίποτα δεν είναι πλέον αδύνατο για τη νίκη του αγώνα τους,κάτι που εξελίσσεται σε εφιάλτη για την κυβέρνηση και το υπουργείο παιδείας.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών αφορά ολόκληρη την κοινωνία, είναι αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου δωρεάν σχολείου! Τα σχέδια της κυβέρνησης, που ακολουθούν πιστά τους σχεδιασμούς ΣΕΒ-ΕΕ-ΟΟΣΑ, επιδιώκουν να αμφισβητήσουν το αγαθό της μόρφωσης για χιλιάδες παιδιά, και να μετατρέψουν το σχολείο σε επιχείρηση και σε πεδίο κερδοφορίας για τους ιδιώτες. Οδηγούν τους μαθητές στην ιδιωτική εκπαίδευση, αφού το σχολείο που σχεδιάζουν απορρίπτει τους πολλούς και διαλύει τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Θα αναζητά χορηγούς για να λειτουργήσει και θα προσαρμόζει τη λειτουργία του σε «δείκτες αξιολόγησης» που θα κρίνουν τα μαθησιακά αποτελέσματα, και για το οποίο θα αποφασίζεται με βάση την επιχειρηματική του δράση το αν θα μπορεί να επιβιώσει ή όχι.

Γι’ αυτό τον λόγο, άλλωστε, η αξιολόγηση που κατηγοριοποιεί μαθητές, εκπαιδευτικούς και σχολεία είναι άρρηκτα δεμένη και με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής (ΕΒΕ) που πέταξε εκτός πανεπιστημίων 40 χιλιάδες μαθητές, και μια δέσμη πολλαπλών εξετάσεων σε όλη τη διάρκεια της μαθητικής ζωής (τράπεζα θεμάτων σε όλες τις τάξεις του λυκείου, πανελλαδικού τύπου εξετάσεις με τράπεζα θεμάτων στην ΣΤ’ τάξη του Δημοτικού και την Γ΄ Γυμνασίου) που κάνουν τους μαθητές ρομποτάκια εξετάσεων και θα οδηγήσουν πιο πολλούς και πιο νωρίς έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Ήδη, οι εκπαιδευτικοί οργανώνουν τις δράσεις τους «από τα κάτω», με έκτακτες γενικές συνελεύσεις για συνέχιση της απεργίας-αποχής ενάντια στην αξιολόγηση, και ταυτόχρονα προγραμματίζουν εκλογικές διαδικασίες, ζωντανές και διά ζώσης με σκοπό να καταστήσουν τον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη άκυρο στην πράξη και στις δράσεις των εργαζομένων στο χώρο της εκπαίδευσης.

Είναι ανάγκη το γονεϊκό κίνημα, οι μαθητές, αλλά και άλλοι κλάδοι εργαζομένων να στηρίξουν αυτό τον αγώνα που πάει κόντρα στο υποκριτικό διαχρονικό ενδιαφέρον των κυβερνήσεων για το δημόσιο σχολείο.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών είναι επίσης αγώνας ενάντια στον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη που λεηλατεί τα στοιχειώδη εργατικά δικαιώματα και καταστρατηγεί τα θεμελιώδη συνδικαλιστικά δικαιώματα, βάζοντας στον γύψο τα σωματεία και καταργώντας το δικαίωμα στην απεργία, τις συλλογικές δράσεις και τις διαδικασίες των σωματείων. Αυτόν τον νόμο επιστράτευσε η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας για να βγάλει

παράνομη την απεργία 150.000 εργαζόμενων στην εκπαίδευση.

Απαιτείται κοινός αγώνας

– Για δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους, για το δικαίωμα στη μόρφωση, χωρίς την κόλαση των εξεταστικών και ταξικών φραγμών.

– Επιστροφή των κλεμμένων λόγω των μνημονιακών πολιτικών, καινούρια σχολικά κτήρια που να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες της εκπαίδευσης.

– Ολιγομελή τμήματα και επάνδρωση όλων των σχολείων με μόνιμη γραμματειακή υποστήριξη, και εργαζόμενους στην καθαριότητα και φυσικά με εξασφάλιση όρων υγειονομικής ασφάλειας που να αποκλείει το ενδεχόμενο ενός νέου κλεισίματος των σχολείων.

– Διορισμοί, αυξήσεις μισθών, επαναφορά δώρων στα επίπεδα που ήταν πριν την κατάργησή τους και επαναφορά ωραρίου όπως ήταν πριν την αύξησή του.

Εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι λιμενεργάτες στην Cosco, εργαζόμενοι στο e-food και πρόσφατα οι εργαζόμενοι στη ΣΤΑΣΥ δείχνουν τον δρόμο για την αντιμετώπιση και ανατροπή των πολιτικών που σκοτώνουν στην κυριολεξία ανθρώπους και συνθλίβουν όνειρα και ζωές.

Ως Εκτός Σχεδίου, δηλώνουμε την πλήρη στήριξη με όλες μας τις δυνάμεις στον δίκαιο αγώνα των εκπαιδευτικών και στη συνέχισή του.